

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 6P/49/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315210079
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Holeščáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2016:5315210079.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca v konaní pred samosudkyňou Mgr. Annou Holeščákovou v právnej veci navrhovateľky: P. Č., rod. K., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. T. č. XXX, XXX XX P., adresa na doručovanie K. K. č. X, XXX XX P., štátnej príslušníčky Slovenskej republiky, právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Blendovský, JUDr. Strapáč PhD., s.r.o., Potočná 2835/1A, 022 01 ČADCA, IČO: 36 866 849 proti odporcovi: W.. S.. G. Č., rod. Č., nar. X.X.XXXX, bytom E. T. č. XXX, XXX XX P., štátnemu príslušníkovi Slovenskej republiky, o rozvod manželstva a úpravu pomerov rodičov na čas po rozvode k maloletému dieťaťu B. Č., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, štátnemu príslušníkovi Slovenskej republiky, v konaní zastúpenému súdom ustanoveným kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, A. Hlinku 8, 022 01 Čadca, takto

rozhodol:

Súd manželstvo navrhovateľky P. Č., rod. K., nar. XX.X.XXXX a odporcu W.. S.. G. Č., nar. X.X.XXXX, uzavreté dňa X.X.XXXX v Turzovke, ktoré je zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Mesta P., vo zväzku X, ročník XXXX, na strane XX, poradové číslo XX, r o z v á d z a .

Maloletý B. Č., nar. XX.X.XXXX s a na čas po rozvode manželstva z v e r u j e do výchovy a osobnej starostlivosti matke, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok.

Otec j e p o v i n n ý prispievať na výživu maloletého B. Č., nar. XX.X.XXXX sumou 80,- Eur mesačne vždy do 15. dňa toho - ktorého mesiaca vopred k rukám matky.

Otec j e o p r á v n e n ý stýkať sa s maloletým B. Č., nar. XX.X.XXXX spontánne tak ako doposiaľ a ako je to ustálené praxou medzi matkou a otcom.

Účastníci n e m a j ú právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania, podaným na Okresnom súde Čadca dňa 18.11.2015, navrhovateľka požiadala súd o rozvod manželstva s odporcom, uzavretého dňa X.X.XXXX v P., vrátane návrhu na úpravu pomerov účastníkov ako rodičov na čas po rozvode k ich maloletému synovi B. Č., nar. XX.X.XXXX - jeho zverením do osobnej starostlivosti matke, s uložením povinnosti odporcovi ako otcovi prispievať na výživu maloletého sumou 200,- eur mesačne. V odôvodnení návrhu uviedla, že manželstvo účastníkov je narušené, v manželstve nastali nezhody, ktoré vyústovali do hádok, odporca nepracoval, neprispieval nijakým spôsobom, celú domácnosť financovala navrhovateľka, porozumenie a láska sa zo vzťahu vytratili, v roku 2012 podala prvý krát návrh na rozvod manželstva, nakoľko odporca však sľúbil, že si nájde prácu a že sa zmení, tomuto verila. Obnovili spolužitie, ale napriek prísľubom sa manžel nezmenil, správa sa povýšenecky, arogantne, sústavne ju ponižuje a nielen ju ale aj ich deti o ktoré nikdy nejavil veľký záujem, nevedol ich k záľubám, v ničom ich nepodporoval a na nič im

neprispeje. V roku 2015 odišla so synmi zo spoločnej domácnosti a býva v P. v nájme. S odporcom nežije, nehospodári, nefungujú ako rodina. Komunikácia medzi nimi viazne, vzťahy sú trvalo a vážne narušené a nie je ochotná ani obnoviť manželské spolužitie. Nakoľko maloleté dieťa potrebuje aj otca, snaží sa vychádzať odporcovi v ústrety, nerobí mu naprieky a nemá problém s tým, aby sa maloletý B. stretával s otcom kedykoľvek chce. V čase podania návrhu uviedla, že odporca si maloletého B. vyzdvihne každý deň, zoberie ho k sebe domov a následne jej ho privezie. Z tohto dôvodu žiadala, aby súd styk otca s maloletým synom neupravoval. Výživné navrhla v sume 200,- € mesačne, pričom uviedla, že B. navštevuje druhý stupeň základnej školy v P., nosí strojček, má s týmto zvýšené náklady. Otec je zamestnaný na Mestskom úrade v P., tiež je aj živnostníkom a je zapísaný v živn. registri pod obchodným menom W.. S.. G. Č. - S. XX.

Odporca sa k návrhu navrhovateľky vo veci samej po jeho riadnom doručení (5.2.2016) prostredníctvom zamestnávateľa nevyjadril žiadnym spôsobom.

Súdom ustanovený kolízny opatrovník maloletého vo svojej písomnej správe zo dňa 1.3.2016 súdu oznámil, že nezistil žiadne nedostatky v starostlivosti o maloleté dieťa zo strany matky. Pre prípad rozvodu manželstva odporučil maloletého zveriť do osobnej starostlivosti matke a otca zaviazat' platením výživného s tým, že styk navrhuje ponechať s dieťaťom na dohodu rodičov. Okrem prešetrenia pomerov kolízny opatrovník uviedol, že z manželstva pochádzajú dve deti, rodina obývala sčasti zrekonštruovaný rodinný dom v P.. Matka sa pred rokom presťahovala aj s deťmi podľa nej pre psychický teror zo strany manžela, jeho vulgárne nadávky pred deťmi smerujúce na matku, nevenovanie sa rodine. Otec uhrádzal len výdavky na energie, ale na potreby detí neprispieval. V rodinnom dome je zariadená kuchyňa, obývačka, spáľňa, kde spával s rodičmi a maloletý B.. Plnoletý I. mal svoju izbu. Matka obýva trojizbový byt, je SZČO v oblasti obchodu, byt je vo vlastníctve jej sestry. Deti majú svoju izbu. Matka je kvetinárka, s manželom vlastní kvetinárstvo v P., uhrádza z príjmu nájom za byt v sume 120,- € mesačne, energie v alikvotnej čiastke. Podľa vyjadrenia matky mal. B. má otca rád, navštevuje ho denne od nedele do štvrtku s tým, že B. odchádza k otcovi v nedeľu o 17:00 hod alebo 18:00 hod u otca prespí a ráno ho otec dovezie k matke, kde sa prezlečie, vezme si desiatu, matka ho následne do školy zavezie. Zo školy príde do domácnosti matky a k otcovi odchádza zase o 17:00 hod. od piatku a počas víkendov je v domácnosti matky. Matka sa synovi vo voľnom čase venuje, chodievajú plávať, snowbordovať, a pod. matka uviedla, že otec sa synovi začal venovať a poslednom čase, chodievajú do posilňovne. Plnoletý syn I. je zamestnaný v stavebnej oblasti. Otec na výživu dieťaťa ani na jeho potreby neprispieva. U otca bola vykonávaná návšteva, avšak v domácnosti nikto nebol. Maloletý bol vypočutý prostredníctvom psychológa úradu, kde uviedol, že s otcom sa učí 2 hodiny, otec mu pomáha, voľný čas trávi s matkou. Naďalej sa chce učiť s otcom, ale bývať chce s matkou. Je takto zvyknutý už tri roky, chcel, aby to tak bolo aj naďalej. Kolízny opatrovník konštatoval, že maloletý B.Á. má pozitívny vzťah k obojmu rodičom. Podľa § 18 Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu; byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

Podľa § 22 Zákona o rodine k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 ods. 2 Zákona o rodine súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahu medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa § 23 ods. 3 Zákona o rodine súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinnosti manželov podľa § 18 a 19.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode,

najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 24 ods. 2 Zákona o rodine ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

Podľa § 63 ods. 2 Zákona o rodine u rodiča, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť alebo ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v takom rozsahu v súvislosti s touto činnosťou, a možnosti a schopnosti povinného posudzuje podľa predpokladaného príjmu, aký by povinný dosiahol, ak by tieto výdavky nerealizoval.

Podľa § 63 ods. 3 Zákona o rodine ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor, a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Súd vo veci nariadil pojednávanie vo veci samej dňa 26.5.2016 (uskutočnenom v neprítomnosti odporcu za splnenia procesných podmienok podľa ust. § 101 ods.1,2 OSP, po tom, ako súd prostredníctvom zamestnávateľa odporcu mu doručil termín predvolania dňa 4.5.2016), súd v konaní o návrhu navrhovateľky v časti navrhovaného rozvodu manželstva na vykonaných dokazovaním zistený skutkový stav veci (§§ 120 a nasl., § 153 ods.1, § 154 ods.1 OSP) aplikoval ustanovenia zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov („Zákon o rodine“) - konkrétne ust. § 22, § 23 v spojení s čl. I Základných zásad, § 1 ods.2, § 18, § 19 ods.1 Zákona o rodine.

Z výpovedí účastníkom (taktiež i na pojednávaní konanom dňa 15.3.2016) a z listinných dôkazov oboznámených a tvoriacich obsah spisu vo veci samej mal súd preukázaný nasledovný skutkový a právny stav:

Navrhovateľka vo svojej výpovedi na pojednávaní zotrvala v celom rozsahu na svojich tvrdeniach v zmysle cit. písomných podaní najmä návrhu na začatie konania. Uviedla, že sa snažila o obnovenie manželstva, bezúspešne. Príčinou rozvratu manželstva je psychické týranie zo strany odporcu, ktorý sa o deti nestaral, nevedol ich k ničomu pred deťmi jej vulgárne nadával, aj napriek príslubu o zmenu (v dôsledku čoho vzala i predtým podávaný návrh späť) k zmene nedošlo. Intímne spolu nežijú po dobu viac ako dva roky. Posledné dva roky za viac sa zaujíma o mladšieho syna. Počas trvania manželstva odporca hradil náklady na energiu, uhlie, ostatné poplatky platila ona. Každý si viedol vlastné financie. Navrhovateľka uviedla, že je živnostníčka, jej priemerný mesačný príjem je 600,- €, v spoločnej domácnosti býva s matkou v byte, ktorý patrí sestre navrhovateľky. Mesačné náklady má 450 - 500,- €, prispieva jej aj matka sumou 200,- €. Príjem jej matky predstavuje dôchodok 170,- €, z Českej republiky

poberá dôchodok 3000,- Kč, teda 100,- €. Čo sa týka výdavkov na syna tieto sú z titulu strojčeka v sume 100,- € mesačne. Ide o ošetrovanie lekára, kontrola, výmera určitých častí. Na oblečenie a poplatky hradí 50-60,- € mesačne, v ktorej sume sú i náklady na telefón, vreckové. Ďalšie náklady má v súvislosti so školou, bežné výdavky, zošity, perá a pod. Styku otca so synom nebráni žiadnym spôsobom. Syn chodí k otcovi rád, nakoľko je tam centrum kde sa hrá a má tam kamarátov. Otec zle však na syna vplýva, deťom vyvoláva, pýta sa ich kde sa pohybuje ona. Pokiaľ otec chcel dieťa do striedavej starostlivosti mala zato, že otcovi ide iba o platenie výživného na syna

Odporca (vo výpovedi na pojednávaní 3.3.2016) uviedol na začiatku pojednávania, že s rozvodom nesúhlasí, nenaplnil zrejme predstavu navrhovateľky a manželky, problémy vznikali v dobe keď nemal financie na zabezpečenie blahobytu pre navrhovateľku, uviedol, že vzťah bol priamoúmerný financiám ktoré mal. Poukázal na to, že majú tri domy, navrhovateľka má auto, jeho príjem je 570,- € mesačne zo zamestnania na mestskom úrade, má aj kanceláriu, táto je nefunkčná, nakoľko nemá čas, aby sa jej mohol venovať. V priemere mesačne minie na náklady 250,- €, ktorá však špecifikovať nevedel. Keď príde syn k nemu, má u neho stravu, bežne mu dá 1 euro alebo 2 eurá denne. Navrhovateľke finančné prostriedky nedáva žiadne. Vzťah so synom hodnotil ako dobrý, syna (keď je u neho) má pod kontrolou. So synom sa učí aj napriek tomu jeho známky tomu nezodpovedajú, pričom toto považuje za zásadné a jeho študijné výsledky za alfu a omegu všetkého čo s tým súvisí. Chcel, aby dieťa bolo zverené do striedavej starostlivosti, ktorú si predstavoval tak ako doposiaľ, nechcel, aby dieťa bolo zverené do výlučnej starostlivosti matke, kedy matka si môže dieťa u neho odložiť, pričom poukazoval na to, že dieťa sa musí učiť a týmto by to bolo narušené. Striedavá starostlivosť by mala byť v záujme dieťaťa. Poukazoval aj na nesprávny postup kolízneho opatrovníka vo veci šetrenia pomerov u neho ako rodiča.

Kolízna opatrovníčka na pojednávaní navrhla zverenie maloletého do starostlivosti matke s tým, aby bol otec zviazaný platením výživného. Maloletý by sám mal viesť, kedy chce ísť k mame a kedy k otcovi s prihliadnutím k jeho veku.

Z výpovede maloletého B. (ktorého súdu vypočul za účelom zistenia jeho vlastného stanoviska a názoru) mal súd preukázané, že tento chcel bývať naďalej u mamy s tým, aby sa mohol cez týždeň tak ako to bolo doposiaľ učiť s otcom. Uviedol, že všetky výdavky mu hradí mama, väčšinu času trávi u mamy, kamarátov má však aj u otca aj u mamy. Otec ho na výlety neberie, soboty a nedele trávi s mamou. Maloletý nechcel zmeniť ani vo výpovedi pred súdom spôsob stretávania sa s otcom a mamou.

Právny zástupca navrhovateľky doručil súdu dňa 23.6.2016 podanie označené ako oznámenie v ktorom uviedol, že dnešného t. j. (22.3.2016) sa dostavila do kancelárie navrhovateľka s tým, že sa stretla s odporcom na základe toho došlo k uzatvoreniu rodičovskej dohody v znení, kedy maloletý B. bude na čas po rozvode manželstva zverený do starostlivosti jej ako matke, otec bude zviazaný platiť výživné v sume 80,- € mesačne a styk otca so synom bude prebiehať tak ako tomu bolo doposiaľ a ako je to ustálenou praxou medzi navrhovateľkou a odporcom. S touto dohodou otec súhlasí a v tomto znení ju navrhla navrhovateľka aj schválil. Návrh dohody bol doručený odporcovi dňa 4.5.2016 spoločne s termínom pojednávania, odporca dohodu nespochybnil a ani sa k nej žiadnym spôsobom nevyjadril

Súd návrhu navrhovateľky vyhovel a manželstvo účastníkov i pri čiastočnej nečinnosti odporcu rozviedol, konštatujúc splnenie zákonných podmienok podľa cit. ustanovení Zákona o rodine, po zistení, že ich manželstvo dlhodobo neplní svoj zákonom sledovaný účel v zmysle ust. §§ 18, 19 Zákona o rodine. Manželia nežijú po dobu viac ako dvoch rokov v spoločnej domácnosti, intímne taktiež spolu nežijú a hospodária každý sám. Odporca na preukázanie svojich tvrdení v priebehu konania neponúkol žiadne dôkazy. Skutočnosť, že sa nedostavil ani na posledné pojednávanie, ktorý termín mu bol riadne doručený, nenasvedčoval jeho snahe o zachovanie manželstva, ktoré deklaroval v prvej výpovedi. Vykonané dôkazy (najmä výpovede navrhovateľky) jeho tvrdeniam odporujú, robia ich nehodnovateľnými a nasvedčujú opaku (predovšetkým opakované správy kolízneho opatrovníka maloletého o výsledkoch šetrenia pomerov v rodine účastníkov). Súdom zistené správanie sa odporcu v manželstve účastníkov (opakované vulgárne nadávky, dlhodobá finančná neschopnosť, nevhodné správanie sa voči manželke, či v neposlednom rade odporcom deklarovaná dobrovoľná nezamestnanosť) je nezlučiteľné s inštitútom manželstva a jeho poslaním a účelom všeobecne i v našom platnom právnom poriadku v zmysle citovanej právnej úpravy. Za daného stavu bolo predovšetkým na navrhovateľke, kedy sa rozhodne a odhodlá k podaniu opakovaného návrhu na ukončenie takéhoto nefunkčného manželského zväzku. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že po tom čo jej odporca sľúbil, že sa zamestná (v konaní

4P/4/2012 ešte v roku 2012) na trvalý pracovný pomer sa zamestnal až 16.3.2015 na Meste Turzovka. Naviac súd má zato, že z výpovede samotného odporcu a jeho správania sa bolo preukázané, že otec sa správa povýšenecky minimálne vo vzťahu k manželke (o.i. podceňovanie o schopnosti pripraviť maloletého syna do školy nebolo na mieste). Rozvod manželstva vzhľadom na zistený skutkový stav a dôvody jeho rozvratu nie sú v rozpore ani so záujmom maloletého dieťaťa účastníkov. Súd preto manželstvo účastníkov bez ďalšieho dokazovania prípadne výsluchu odporcu rozviedol.

Rozhodujúc o úprave pomerov rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode (§ 113 ods.1 OSP), súd predmet tejto časti konania posudzoval podľa ust. § 24 ods.1,3, § 25 ods.1 až 4 Zákona o rodine v spojení s ust. § 62 ods.1 až 5 a §§ 75 a nasledujúcich Zákona o rodine. Zastupovanie a správu majetku maloletého dieťaťa upravujú ust. §§ 31 a 32 Zákona o rodine.

S konaním o rozvod manželstva zo zákona spojené konanie o úpravu pomerov manželov k maloletým deťom z ich manželstva na čas po rozvode je konaním, ktoré môže súd začať i bez návrhu (§ 81 ods.1 OSP) a v ktorom súd návrhmi účastníkov nie je viazaný, postupuje z úradnej povinnosti, sledujúc pritom v zmysle ust. čl. 3 ods.1 a súvisiacich ustanovení Dohovoru o právach dieťaťa, prijatého v New Yorku 20. novembra 1989, ktorého signatárom je i Slovenská republika (uverejneného v našej zbierke zákonov oznámením FMZV č. 104/1991 Zb.), čl. 41 v spojení s čl. 7 ods.5 Ústavy Slovenskej republiky (úst. zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení) a ust. §§ 22 a nasl. a §§ 28 a nasl. Zákona o rodine najlepším záujmom maloletého dieťaťa.

Zverenie maloletého dieťaťa na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matke je v súlade s faktickým stavom osobnej starostlivosti matky o dieťa i odporúčením kolízneho opatrovníka maloletého v jeho cit. písomných správach o pomeroch v rodine účastníkov. Súd v konaní posudzoval možnosť nariadenia znaleckého dokazovania vo vzťahu k striedavej osobnej starostlivosti rodičov ktorú starostlivosť navrhol odporca ako otec maloletého dieťaťa. Súd zamietol návrh otca na opakované šetrenie kolízneho opatrovníka v domácnosti otca, nakoľko takýto dôkaz považoval súd za nadbytočný a šetrenie kolízneho opatrovníka v spojení s jeho výpoveďou na pojednávaní súd považoval za dostatočné v i nadväznosti na výpoveď samotného maloletého syna B..

Z vykonaného dokazovania, a to najmä s z výsluchov rodičov maloletého, ako aj z výsluchu samotného maloletého súd zistil, že striedavá osobná starostlivosť obidvoch rodičov o maloletého v danom prípade by nebola realizovateľná. Súd v tomto smere poukazuje na vyjadrenie oboch rodičov, že starostlivosť prebieha na základe vzájomnej dohody. Z dôvodov nedostatočnej komunikácie medzi rodičmi by striedavá starostlivosť pokiaľ by bola súdom nariadená ani nefungovala, hoci k stretnutiam otca s maloletým podľa jeho pracovných možností dochádzalo naďalej. Súd zistil, že maloletý má s otcom vybudovaný dobrý vzťah, chce sa s otcom stretávať, má ho rád a rovnako aj otec má záujem o vykonávanie starostlivosti o maloletého, existuje medzi nimi citová väzba, ktorú je potrebné udržiavať a rozvíjať. Ďalej bolo zistené, že matka v stretávaní maloletého s otcom nebráni, ale naopak podporuje ich vzájomný kontakt. Matka aj otec potvrdili, že majú vzájomné problémy s komunikáciou. Otec najprv v konaní vyjadril nesúhlas so zverením maloletého do osobnej starostlivosti matke, nakoľko mal za to, že striedavá starostlivosť bude na prospech aj napriek tomu, že sám si nevedel vysvetliť, akoby mala starostlivosť o maloletého prebiehať. Súd v konaní vypočul aj maloletého, ktorý nepriamo nechcel striedavú starostlivosť, ale chcel, aby to bolo ako doposiaľ, kedy sa učí s otcom a zvyšok času trávi s matkou. Následne otec po dohode s matkou /negatívne stanovisko otca nebolo preukázané/ súhlasil so zverením dieťaťa do starostlivosti matke rešpektujúc názor maloletého vyjadril súhlas so zverením maloletého do osobnej starostlivosti matke. V starostlivosti matky o maloletého neboli súdom zistené žiadne nedostatky. Preto súd zveril maloletého do osobnej starostlivosti matke, pričom takýmto spôsobom nedôjde k odňatiu žiadnych práv otcovi.

Pri posudzovaní výšky výživného na maloletého súd vychádzal z rozhodných pomerov zistených v čase rozhodnutia (§ 154 ods.1 OSP), posudzujúc výsledky vykonaného dokazovania, vyjadrenia oboch rodičov a súdom ustanoveného kolízneho opatrovníka opäť predovšetkým v prospech a so zreteľom na záujem maloletého dieťaťa.

Navrhovateľka ako matka maloletého býva spolu s maloletým synom a matkou navrhovateľky v byte, ktorý patrí sestre navrhovateľky. Matka je zamestnaná ako SZČO a podľa správy z daňového úradu jej príjem za rok 2014 bol v sume 41136,70 €, výdavky v sume 35563,16 € a základ dane v sume 5573,54 €.

Priemerný mesačný príjem tak predstavuje sumu 464,- €. Navrhovateľka vo výpovedi však potvrdila, že jej príjem je v sume cca 600,- € (vyšší ako v daň priznaní) a z tohto príjmu súd pri stanovení výživného i vychádzal. Príjem odporcu bol podľa potvrdenia od zamestnávateľa Mestského úradu v P. (č.l. 33 spisu) v sume 707,66 € a z tohto oficiálneho príjmu súd i vychádzal napriek tvrdeniu otca, že jeho príjem je cca 570,- € mesačne. Maloletý B. je v aktuálnom školskom roku 2013/2014 žiakom 5. ročníka Základnej školy v P., náklady spojené s jeho bežnými výdavkami mu všetky financuje matka. Odporca ako sa sám v priebehu konania vyjadril prispieva synovi jedno- dve eurá, viac mu neplatí.

Súd pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania (§ 132 OSP) o pomeroch účastníkov pre rozhodovanie o výške výživného okrem všeobecných zákonných hľadísk v ust. § 75 Zákona o rodine, tzn. tak opodstatnených potrieb oprávneného maloletého dieťaťa, ako aj schopností a možností oboch rodičov ako povinných z titulu ich zákonnej vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu, predovšetkým otca maloletého ako rodiča, ktorý na rozdiel od matky nezabezpečuje osobnú starostlivosť o dieťa, kládol osobitný dôraz na zmienenú osobnú starostlivosť len jedného z rodičov (matky) o maloletého a domácnosť, v ktorej dieťa u matky žije (§ 62 ods.4 Zákona o rodine), v tomto veku maloletého stále v značnej miere nahradzujúcu plnenie vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu vo finančnej forme, na právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods.2 Zákona o rodine) a na prednosť výživného na dieťa pred inými výdavkami rodičov, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods.5 Zákona o rodine). Určite netreba pripomínať, že výdavky na budovanie ďalšieho domu otca nemôžu v žiadnom prípade obstať. Ako otec maloletého dieťaťa, ktorý má zo zákona (§ 62 ods.1 Zákona o rodine) vyživovaciu povinnosť k svojmu synovi až dotedy, dokiaľ ten nebude schopný žiť sám, však musí urobiť všetko pre to, aby si so zákonom súladnou cestou zabezpečil dostatok finančných prostriedkov na zabezpečenie nevyhnutnej výživy dieťaťa. Ako sumu výživného, zodpovedajúcu opodstatneným potrebám oprávneného maloletého dieťaťa, s prihliadnutím i na súčasnú zamestnanosť matky maloletého a zároveň reálnym schopnostiam a možnostiam odporcu ako otca maloletého, vrátane zamestnania sa, obnovenia činnosti svojej kancelárie súd z hľadiska zdôrazneného preferovaného najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa určil preto sumu 80,- eur mesačne. Čo sa týka výživného súd zohľadnil tú skutočnosť, že maloletý má strojček, s čím má náklady na ošetrovanie u zubného lekára, ďalej ako každé dieťa má náklady na bežné oblečenie, obuv, nevynímajúc ani stravu či už v škole alebo v domácnosti matky. Pokiaľ však trávi mimoškolský čas medzi dvoma rodičmi a víkendy trávi od piatka s matkou (navrhovateľkou) sumu 80,- € súd považuje za primeranú spôsobu vykonávania starostlivosti o maloletého, pričom súd v danom prípade len pre úplnosť uvádza, že v konaní neschvaľoval rodičovskú dohodu, nakoľko k pri dohode absentoval samotný otec dieťaťa a preto súd rozhodol z úradnej moci.

Záverom súd poukazuje na ust. § 26 Zákona o rodine, v spojení s ust. § 78 Zákona o rodine a § 163 ods.2 OSP umožňujúce zmenu tohto rozhodnutia v časti výroku o úprave pomerov rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvoze (vrátane rozhodnutia o úprave styku otca s maloletým, ako je vyššie uvedené) v prípade zistenia budúcej zmeny pomerov oproti rozhodným pomerom zisteným súdom v tomto konaní, z ktorých vychádzal pri rozhodovaní týmto rozsudkom.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 151 ods.1 v spojení s ust. § 144 OSP - s prihliadnutím na zistené okolnosti veci, ktoré viedli k rozvratu manželstva účastníkov a absenciu návrhu niektorého z účastníkov na náhradu trov konania v zmysle § 151 ods.1 OSP - tak, že právo na ich náhradu preto nepriznal žiadnemu z účastníkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline (§ 201, § 204 ods. 1 OSP). V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods.2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods.3 OSP).

Podľa § 205 ods.2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods.1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods.2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods.1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods.2 OSP).

Tento rozsudok je v časti výroku odsudzujúceho na plnenie výživného predbežne vykonateľný; lehota na plnenie plynie od jeho doručenia (§ 162 ods.1,2 OSP).

Rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery (§ 163 ods.2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z. z.) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 OSP).

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko. Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko a zároveň si ponechal v poradí uvedené ako druhé priezvisko svoje predošlé priezvisko, môže do troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že upúšťa od používania spoločného priezviska (§ 27 ods.1,2 Zákona o rodine).